

בענין:

1. דניאל בן-חמו

2. פורום קהלת (ע"ר 580553915)

שניהם מיוצגים על-ידי עו"ד אריאל ארליך או עו"ד מאיר רובין
מרח' עם ועולמו 8 בירושלים
טל': 02-6312720 ; פקס 02-6312724
נייד 054-6891319 ; דוא"ל aerlich@kohelet.org.il

העותרים

נ – ג – ד

1. מנכ"ל משרד הבריאות

2. מנהל האגף לרישוי מקצועות רפואיים במשרד הבריאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מחל 7, ירושלים
טל' 02-5419555 ; פקס 5419581

המשיבים

כתב עתירה

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על ביטול החלטת המשיבים שלא להכיר בתוארו האקדמאי של העותר, ולהורות למשיבים לאפשר לעותר לגשת לבחינה הממשלתית בקלינאות תקשורת בתחום השפה והדיבור במועד הקרוב.
כן יתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לעותרים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

תמצית

המשיב 2 החליט שלא להכיר בתואר אקדמי שרכש העותר בספרד בתחום טיפול בהפרעות דיבור בשנת 2004, ולסרב לאפשר לו להיבחן בבחינה הממשלתית לקראת קבלת תעודת מטפל בהפרעות דיבור בהתאם לחוק להסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008.
במשך כשנה ורבע נבחנה בקשתו של העותר, תקופה שבמהלכה קיבל העותר תשובה שלילית לא פחות מארבע פעמים, ובכל פעם פתח המשיב 2 את הנושא לבחינה מחודשת. לבסוף החליט המשיב 2 שלא להכיר בתואר, בהתבסס על חוסר הבנה מצער של המצב העובדתי באקדמיה בספרד, ותוך חוסר הבנה של דברים ברורים שכתב לו דיקן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטה בספרד באשר לסיווגו ומהותו של התואר האקדמי של העותר, ותוך פרשות שגויה של הוראות החוק.
בשל ההתבססות על התשתית העובדתית הלקויה והשגויה נשללת מהעותר זכות היסוד לעסוק במקצועו כדין בישראל, ובלית ברירה הוא נאלץ לפנות אל בית משפט נכבד זה כדי שיעמיד את המשיב 2 על טעותו ויורה על ביטול החלטתו.

העותרים

1. העותר 1 (להלן – **העותר**) הוא עולה חדש, יליד ספרד (1982). בשנת 2004 סיים העותר את לימודיו באוניברסיטת מאלגה וקיבל תואר בקלינאות תקשורת (לוגופדיה).

העתק מתעודת הסיום ופירוט לימודיו של העותר (תרגום ומקור) מצורפים כנספח א.

לאחר סיום לימודיו עבד מר בן-חמו כקלינאי תקשורת בשירות הממשלתי בספרד במשך כשבע שנים, במהלכן טיפל בהפרעות דיבור של ילדים, מבוגרים, ואנשים בעלי מוגבלויות.

העתק מאישורים על העסקתו (תרגום ומקור) מצורפים כנספח א.1.

בשנת 2011 החליט לעלות לישראל ולבנות בה את עתידו.

ביום 6.6.2013 סיים העותר את לימודיו באולפן 'עציון' בירושלים ברמה ג'.

העתק מתעודת סיום לימודי העותר באולפן מצורף כנספח ב.

ביום 12.9.2013 סיים העותר את השתתפותו במכינה רפואית שהתקיימה במרכז הכוונה של האגף לחינוך מבוגרים במשרד החינוך.

העתק מתעודת ההשתתפות במכינה הרפואית מצורף כנספח ג.

באפריל 2013 הגיש העותר למשיב 1 בקשה לגשת לבחינה הממשלתית לקראת קבלת תעודת קילנאי תקשורת בהתאם לחוק. לבקשתו צירף את התואר האקדמי שלו מספרד ואת יתר המסמכים הנדרשים.

ביום 22 ביוני 2014 נדחתה בקשתו באופן סופי, כפי שיפורט להלן, ומכאן עתירתו.

2. העותר 2, פורום קהלת, הוא עמותה רשומה בישראל. פורום קהלת פועל לעיגון מעמד הקבע של ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי, לחיזוק הדמוקרטיה הישראלית, קידום חירות הפרט ועידוד יישום עקרונות השוק החופשי בישראל. הפורום פועל ללא כוונת רווח ואינו נתמך על ידי כל גורם מדינתי. מידע נוסף באתר האינטרנט WWW.KOHELET.ORG.IL עניינו של הפורום בנושא הנדון נובע הן מחתירתו לקידום חירות הפרט, ובכלל זה ליתן אפשרות לבעלי מקצוע לעסוק בתחומם ללא חסמים שרירותיים ובלתי יעילים; והן מחתירתו לביסוס זהותה של ישראל כמדינה יהודית, ובכלל זה להסיר חסמים המונעים מיהודי העולם לעלות ולהיקלט בישראל, כדי לאפשר את הגשמתו של חוק השבות.

המשיבים

3. המשיב 1 הוא מנכ"ל משרד הבריאות ועל פי סעיף 11 לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008 (להלן – **החוק**) הוא המוסמך להכיר בתואר שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ. המשיב 1 הסמיך את המשיב 2 להכריע בשאלות של הכרה בתארים שניתנו על ידי מוסדות בחו"ל בהתאם לסעיף 11 לחוק.

4. המשיב 2 הוא מנהל האגף לרישוי מקצועות רפואיים במשרד הבריאות. מתוקף תפקידו עוסק המשיב 2 בענייני רישויים של כמעט כל בעלי המקצועות הרפואיים המוסדרים בחוק במדינת

ישראל. כאמור, הוסמך המשיב 2 על ידי המשיב מס' 1 להכריע בשאלות של הכרה בתארים ממוסדות מחו"ל בהתאם לסעיף 11 לחוק.

רקע משפטי תמציתי

5. מטרתו של חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008 היא זו: **"להסדיר את העיסוק במקצועות הבריאות כדי להבטיח רמה מקצועית הולמת של העוסקים בהם ולהגן על בריאות הציבור"** (סעיף 1). בד-בבד עם עמידה על הגשמת המטרות הללו, החוק קובע הסדרים שתכליתם צמצום פגיעה בחופש העיסוק של המבקשים לעסוק במקצועות הבריאות עד למינימום ההכרחי, בהתאם להוראותיו של חוק יסוד: חופש העיסוק. החוק קבע מספר תנאים לקבלת תעודות במקצועות הבריאות: בגירות; אזרחות או תושבות ישראליות; עמידה בתנאי הכשירות המנויים בתוספת לעניין השכלה, הכשרה מעשית ועמידה בבחינות; המבקש אינו חולה במחלה מסוכנת; היעדר הרשעה בעבירה פלילית רלוונטית; ולעניין קלינאי תקשורת וקרימינולוגים קליניים – ידע בסיסי בשפה העברית (ס' 8 לחוק).

6. החוק קבע גם תנאים להכרה בתארים שניתנו על ידי מוסדות להשכלה גבוהה **מחוץ לארץ** (ס' 11 לחוק). ס' 11(א) קובע את תנאי ההכרה – **"תואר אקדמי שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ יוכר לעניין חוק זה, אם אותו מוסד מוכר כמוסד להשכלה גבוהה על פי הדין החל באותה מדינה, והמנהל הכיר באותו מוסד, בתואר שניתן על ידי המוסד ובמכלול לימודיו של המבקש לתואר"**. כלומר, תנאי להכרה של המנהל במוסד ובתואר הוא שהתואר יהיה תואר אקדמי מטעם מוסד המוכר במדינתו כמוסד להשכלה גבוהה. לגבי טיפול בהפרעות תקשורת נקבע בתוספת הראשונה לחוק באופן ספציפי כי נדרש "תואר אקדמי ראשון בהפרעות תקשורת" (סעיף 3 לתוספת הראשונה). בנוסף לכך, בסעיף 48 מעניק החוק סמכות למשיב 1 להעניק תעודת קלינאי תקשורת מוגבלת לתחום שפה ודיבור או הפרעות שמיעה, לבעלי תואר אקדמי ממוסד להשכלה גבוהה מחוץ לארץ שהוכר על ידו בהתאם להוראות סעיף 11.

7. סיכומו של דבר, כדי להכיר בתואר שניתן לעותר מאוניברסיטת מאלגה, על המשיבים להקדים ולבדוק אם מדובר בתואר אקדמי ראשון שניתן על ידי מוסד המוכר כמוסד להשכלה גבוהה על פי הדין החל בספרד.

השתלשלות ההליכים קודם הגשת העתירה

8. העותר פנה אל האגף לרישוי מקצועות רפואיים בבקשה לגשת לבחינה הממשלתית בקלינאות תקשורת בחודש אפריל 2013, לקראת המבחן שנועד להתקיים בחודש יוני באותה שנה. לפנייתו צירף את המסמכים הנדרשים, המעידים על השכלתו האקדמית בתחום הפרעות תקשורת מאוניברסיטת מאלגה, וכן אישורים על ניסיונו התעסוקתי במקצוע בספרד במשך שבע שנים.

במכתב מיום 5.5.2013, מטעם גברת נטליה זליגר, סגניתו של המשיב 2, נדחתה לראשונה בקשתו של העותר בנימוק ש"אינך בעל תואר אקדמי בקלינאות תקשורת".

החלטת נציגת המשיב 2 (גב' נטליה זליגר) מצורפת כנספח ד.

9. בעקבות תשובת המשיב 2 מיהר העותר ושלח ביום 22.5.13 מכתב ובו הפנה את המשיבים למסמכים המעידים על השכלתו, וצירפם בשנית. העותר ביקש לשקול את ההחלטה שוב.

בקשת העותר מצורפת כנספח ה.

כחלוף חמישה חודשים, במכתב מיום 22.10.2013, שב המשיב 2 ודחה את בקשתו של העותר להכיר בתוארו כתואר אקדמי. המשיב 2 סיפר במכתבו כי פנה לאוניברסיטת מאלגה בעניין זה, ושבעקבות המידע שהתקבל החלטתו לא השתנתה.

החלטת גב' זליגר מצורפת כנספח ו.

10. ביום 18.11.2013 פנה העותר באמצעות הח"מ בבקשה לדעת על מה התבססה הקביעה כי התואר איננו תואר אקדמי ומהו המידע שהתבקש והתקבל מאוניברסיטת מאלגה בעניינו של העותר. העותר קיווה אז כי יוכל להיבחן במועד הבחינה בדצמבר 2013.

פנייתו של העותר מצורפת כנספח ז.

ביום 2.12.2014 התקבלה הודעת דוא"ל מגברת זליגר ובו הודיעה כי פנתה שוב אל האוניברסיטה לבירור טיבו של התואר, וכי עניינו של העותר עודנו בבדיקה אל מול האוניברסיטה.

הדוא"ל של גב' זליגר מצורף כנספח ח.

בתשובה לכך, ביום 5.12.2013 פנה הח"מ במכתב נוסף לגברת זליגר ובו הסביר את טיבם של שמות התארים האקדמיים בספרד והשינויים שהתרחשו במערכת האקדמית הספרדית בעקבות הצטרפות ספרד להסכם בולוניה. הח"מ הפנה את תשומת ליבה של גברת זליגר לכך שהעותר החמיץ כבר שני מועדי מבחן מאז שהגיש את בקשתו, וביקש לטפל בעניינו באופן מהיר.

מכתבו של העותר מצורף כנספח ט.

תשובת המשיבים התמהמהה, וביום 15.1.2014 כתב העותר מכתב נוסף בבקשה לזרז את הבדיקה.

מכתבו של העותר מצורף כנספח י.

11. ביום 26.1.2014 התקבלה תשובת המשיב 2. בתשובתה כתבה גברת זליגר כי נעשה בירור נוסף מול דיקאן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מאלגה, וממנה "עולה באופן חד משמעי כי השכלתו של מר בן חמו אינה לתואר ראשון בקלינאות תקשורת כנדרש בחוק... לימודיו של מר בן חמו היו לימודים לצורך קבלת תעודה – דיפלומה, ולא לימודים לתואר ראשון", ולפיכך הוחלט לא לאפשר לעותר לגשת לבחינה הממשלתית בקלינאות תקשורת.

החלטת גב' זליגר מצורפת כנספח י"א.

ביום 2.2.2014 פנה הח"מ וביקש מגברת זליגר להעביר לידי את החומרים והמסמכים שעל בסיסם התקבלה ההחלטה בעניינו של העותר 1, לרבות ההתכתבות עם דיקאן הפקולטה מאוניברסיטת מאלגה, אגב ציון דחיפות העניין.

בקשת העותר מצורפת כנספח י"ב.

שוב התמהמהה תשובת המשיב 2, ובהודעת דוא"ל מיום 20.3.14 ביקש הח"מ את זירוז התשובה, בהתחשב במועד הבחינה המתקרב שוב, בשלישית.

הודעת הדוא"ל מטעם הח"מ מצורפת כנספח י"ג.

ב-24.3.2014 הודיעה גברת זליגר במכתב כי הוחלט להזמין את העותר לפגישה עם הוועדה המייעצת להכרה בקלינאי תקשורת. בנוסף, שוב נכתב שתוארו של העותר איננו תואר אקדמי, ושהדבר אושר על ידי דיקאן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מלגה. העתק ההתכתבות עדיין לא נמסר.

הודעת גב' זליגר מצורפת כנספח י"ד.

העותר שב ביום 31.3.2014 וביקש את ההתכתבות בין המשיב 2 לדיקאן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מלגה.

בקשת העותר להעברת ההתכתבות מצורפת כנספח ט"ו.

12. במכתב מיום 7.4.2014 הוזמן העותר להיפגש עם הוועדה המייעצת להכרה בקלינאי תקשורת.

הזמנת העותר לפגישה עם הוועדה המייעצת מצורפת כנספח ט"ז.

רק ביום 24.4.2014 קיבל הח"מ את ההתכתבות בין גב' זליגר ודיקאן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מלגה, פרופסור ג'וליאן אלמאראז-קאראטרו. כפי שיפורט בהמשך, ההתכתבות אינה מותירה כל ספק כי בידי העותר תואר אקדמי ראשון.

ההתכתבות מצורפת כנספח י"ז.

13. ב-7.5.2014 נפגש העותר עם הוועדה המייעצת להכרה בקלינאי תקשורת. בעקבות הדיון הוחלט בוועדה כי העותר יעביר לחברי הוועדה את תרגום סילבוס הלימודים שלו מספרדית לעברית.

פרוטוקול והחלטת הוועדה המייעצת מצורפים כנספח י"ח.

ביום 14.5.2014 שלח העותר את הסילבוס מתורגם לוועדה המייעצת בצירוף בקשה לדון בעניין במהירות האפשרית.

בהודעת דוא"ל פנימית מיום 28.5.14 הודיעה ד"ר אורלי הרצברג, קלינאית תקשורת ארצית, לגברת זליגר, על החלטת חברות הוועדה בעקבות קבלת הסילבוס המתורגם. בהתאם לאמור שם, חברות הוועדה התבססו על הנחת המוצא של המשיב 2 כי אין לעותר תואר אקדמי, אולם לאחר שבחנו את המסמכים הרלוונטיים החליטו כי בכפוף להחלטה בעניין סיווג תוארו של העותר – "במידה ויתאפשר למי שלמד לימודי תעודה בחו"ל לגשת לבחינה הממשלתית במקצוע בישראל, אין מניעה שמר בן חמו ייגש לבחינה בתחום השפה והדיבור בלבד". כלומר, הוועדה קבעה כי מבחינה מקצועית לימודיו של העותר עומדים בסטנדרט הישראלי ומבחינה זו הוא כשיר לגשת לבחינה בתחום השפה והדיבור.

מכתב הוועדה המייעצת לגברת זליגר מצורף כנספח י"ט.

14. תשובת המשיבים בוששה, אף שהודגש והוזכר כי העותר ממתין בקוצר רוח לידע אם יוכל להיבחן במועד הבחינה הקרוב ביום 22.6.14 אם לאו.

ביום 9.6.14 התקבלה אצל הח"מ החלטת המשיב 2 הנושאת את התאריך 1.6.14, ולפיה למרות ממצאיה המקצועיים החיוביים של הוועדה המייעצת, משום שכביכול העותר לא למד לתואר ראשון אלא רק לתעודה הוא לא יוכל לגשת לבחינה עד לשינוי החקיקה בעניין (להלן – 'ההחלטה' או 'החלטת המשיבים').

יש לציין כי מאז שהתקבלה החלטת הוועדה המייעצת ועד שהועברה החלטת המשיב 2 לעותר, חלפו כעשרה ימים. רק ביום 9.6.2014, שמונה ימים לאחר שנכתבה, ורק לאחר פניות ישירות ועקיפות של הח"מ, התקבלה אצל הח"מ בדוא"ל החלטת המשיב 2, **בעוד העותר ממתין בחרדה לדעת אם יוכל לגשת לבחינה שנועדה ליום 22.6.14 (מועד שלישי מאז שהגיש את בקשתו) אם לאו.**

תשובת גברת זליגר מצורפת כנספח כ.

15. בו ביום, 9.6.2014, שלח הח"מ מכתב תשובה בשם העותר. במכתב שב העותר ומתאר את הטעות שנפלה בהבנת מהות התואר שלו וסיווגו, כפי שיורחב להלן, ואת העובדה המצערת כי המשיב 2 לא הבין נכונה את הדברים הברורים שכתב דיקן החוג לפסיכולוגיה מאוניברסיטת מאלגה. העותר ביקש לשקול שוב את ההחלטה ולהעביר לו את פרוטוקול הדיון בפני הוועדה המייעצת.

מכתב העותר מצורף כנספח כ"א.

בתשובה מיום 22.6.2014 חזרה גברת זליגר על החלטתה שלא לאפשר לעותר לגשת לבחינה הממשלתית. לטענתה, החלטתה גובתה בדברים שכתב דיקאן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מלאגה. גב' זליגר צירפה את פרוטוקול הוועדה המייעצת שהתקיימה בעניינו של העותר.

תשובת גברת זליגר מצורפת כנספח כ"ב.

16. לאור זאת לא נותרה בידי העותר ברירה כי אם לפנות לבית משפט זה, כדי שיוכל להיבחן בבחינה בדצמבר הקרוב, כמעט שנתיים לאחר שהגיש את בקשתו. העותר בחן את צעדיו עוד ימים אחדים, והואיל והח"מ גויס בצו 8 במסגרת מבצע צוק איתן, נדחתה הגשת העתירה עד למועד זה.

כינויי הדרגות האקדמיות במערכת ההשכלה הגבוהה בספרד

17. כרקע לדברים, וכדי לסייע לבית המשפט הנכבד בהבנת גודל השגיאה שבהחלטת המשיב 2, נבקש לתאר בקצרה את המצב העובדתי בנוגע לתארים שמעניקה והעניקה המערכת האוניברסיטאית בספרד.

עד השנים 2009-2010 העניקו האוניברסיטאות הספרדיות תארים בעלי כינויים שונים מהמקובל בישראל ובמדינות אחרות בעולם. תואר ראשון בספרד, שאורכו שלוש שנים, לא כונה B.A. כמקובל במדינות אנגלו-סכסיות כי אם Diplomatura.

18. במהלך העשור האחרון התרחש במדינות אירופה 'תהליך בולוניה' (Bologna Process), אשר מטרתו האחדה של הסטנדרטים ורמת ההשכלה הגבוהה במדינות אירופה השונות. אחת התוצאות של תהליך בולוניה היא ביטול התואר "דיפלומה" (או Diplomatura בספרד) שהיה תואר ראשון סטנדרטי במספר רב של מדינות באירופה. למידע נוסף ניתן לפנות לאתר הרשמי של תהליך בולוניה –

<http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/about>

19. נכון להיום חברות בתהליך בולוניה 47 מדינות. ספרד הצטרפה אליו בשנת 2007. בעקבות זאת, נעשתה רפורמה בתארים שמעניקות האוניברסיטאות בספרד, כדי ליצור התאמה עם יתר מדינות אירופה, תוך ביטול התואר Diplomatura, ואימוץ המונחים האנגלו-סכסיים לתארים. כך, מאז הרפורמה, תואר ראשון בספרד נקרא Graduado ותואר שני נקרא Master. מבחינה מעשית, התואר Graduado הוא יורשו של התואר Diplomatura. שמות התארים השתנו אפוא בהתאם להתחייבויות הבינלאומיות שממשלת ספרד לקחה על עצמה, אולם ההקבלה בין התארים הראשונים שניתנים באוניברסיטאות הספרדיות לתארים ראשונים, אחרים, כמו ה-B.A. האנגלו-סכסי, נותרה בעינה.

20. המשיבים מסרבים לאפשר לעותר להיבחן בבחינת הרישוי בקלינאות תקשורת משום שהתואר שהוא מחזיק נושא את הכינוי Diplomado. לדידם תואר זה אינו נחשב תואר אקדמי ראשון. **זו טעות וחוסר הבנה.** העותר טוען שהמשיבים שגו בהחלטתם, ושהתואר שניתן לו הוא תואר אקדמי שניתן בספרד לפני כניסת הרפורמה לתוקף. ככל הנראה, ובהתאם לחומר שנמסר לידי הח"מ מן המשיבים, החלטתם מבוססת על התכתבות שניהלו בעניין עם גורמי אוניברסיטת מאלגה בספרד (המשיבים לא ציינו כל מקור אחר שעליו מבוססת ההחלטה). **כפי שיובהר להלן, מהתכתבות זו עולה מסקנה הפוכה בדיוק, ולפיכך את עיקר עתירתו מבסס העותר על שגיאה זו בהבנת הדברים שנכתבו על ידי אוניברסיטת מאלגה בהתכתבות ההיא. בנוסף, מבסס העותר את עתירתו על מסמכים נוספים מן האוניברסיטה, ועל ראיות נוספות המוכיחות מעבר לכל ספק כי בידי תואר אקדמי ראשון בהפרעות שפה ודיבור, כנדרש בחוק.**

ההתכתבות בין האגף לרישוי מקצועות רפואיים ודיקן הפקולטה באוניברסיטת מאלגה

21. כמבואר לעיל, ההחלטה הראשונה שלא להכיר בתוארו של העותר כתואר אקדמי התקבלה בתחילה ללא בירור ובדיקה מספקת. בעקבות התעקשות העותר פנתה גב' נטליה זליגר, סגנית המשיב 2, אל דיקן הפקולטה לפסיכולוגיה באוניברסיטת מלגה, פרופסור ג'וליאן אלמאראז-קאראטרו, וביררה לגבי טיבו של התואר. גב' זליגר ופרופ' אלמאראז-קאראטרו ניהלו התכתבות לאורך מספר חודשים. **התכתבות זו היא אשר עומדת בבסיס החלטת המשיב 2 ומכאן חשיבותה.** ההתכתבות מצורפת בשלמותה לכתב העתירה (נספח יז), ולהלן נביא קטעים עיקריים ממנה. כדי שלא יעוותו דברי הדיקן, יוצגו הדברים בשפה האנגלית, כפי שנכתבו בדוא"ל במקור. מן הקטעים האלה עולה באופן ברור כי התואר של העותר הוא תואר אקדמי.

22. בתחילה שאלה גב' זליגר את הדיקן, ביום 3.9.13, האם הלימודים היו לתעודה שאיננה תואר או לתואר B.A. תשובתו ביום 16.9.13 היתה קצרה וקולעת, הנה כך:

"We understand that words "Diploma" or "Diplomado" could cause confusion; but, in our country, "Diplomado en Logopedia" is an University degree, officially available to act as a professional in Spain".

הדיקן מסביר אפוא שמדובר בתואר אוניברסיטאי, ושהוא מבין ומכיר את הבלבול שמסבים הכינויים שניתנו לתארים לפני הרפורמה במערכת ההשכלה הגבוהה הספרדית.

23. גברת זליגר לא הסתפקה בתשובה ברורה זו והוסיפה להקשות. בהודעה הבאה, מיום 18.9.13, לאחר שגב' זליגר שבה ושאלה האם זהו תואר B.A., השיב לה הדיקן:

"Undoubtedly, it is an official degree, available for professional purposes in Spain, issued in the name of H.M. (His Majesty – א.א.) the King. And not a 'Diploma Degree from the University'".

הדיקן איננו אומר שמדובר בתואר B.A., שהרי זהו אינו תואר B.A., כי שיטת כינויי התארים היא אחרת (כמובן גם אין דרישה בחוק לתואר B.A.), אך הוא שב ושולל את האפשרות שמדובר בלימודי תעודה. הדיקן מסביר שמדובר בתואר רשמי של האוניברסיטה, ובהמשך תשובתו מסביר לגברת זליגר את שינוי שמות כינויי התארים באקדמיה בספרד בעקבות הסכם בולוניה.

24. חרף הדברים הברורים הללו שאינם משתמעים לשני פנים, הוסיפה גברת זליגר להקשות מכיוונים אחרים וחידשה את ההתכתבות, כאמור לעיל, בחודש דצמבר 2013. גברת זליגר פנתה אל הדיקן ביום 1.12.13, ושאלה כיצד ייתכן שיש לעותר תואר B.A. אם לפי אתר האינטרנט רק בשנת 2010 החלו להעניק באוניברסיטה תואר B.A. בתשובתו מיום 7.12.13, כותב הדיקן שוב דברים ברורים. ראשית הוא מבהיר כי המונח Bachelor (=B.A.) לא היה כלל בשימוש בארץ ספרד עד קליטת הסכמי בולוניה בשנת 2010, ולפיכך השאלה אינה רלוונטית:

"The term 'Bachelor' was never used in our country before Bolonia agreement and the implementation of the European space for higher education".

שנית, הוא מבהיר כי על אף השינויים שנעשו בעקבות הרפורמה אין לטעות לגבי טיבו של התואר שניתן עד לרפורמה:

"So, many things change after the implementation of *European space for higher education* – Bologna Agreement- (plans, names, some contents). But not the official utility of the previous degrees, id est, Mr. Benhmu Sultan [=העותר] (being "Diplomado") is entitled to act, to work, etc. as an Speech Therapy professional with the same rights and in the same conditions than a "graduado".

הדיקן מבהיר שמבחינת המעמד הרשמי והסמכויות שהתואר Diplomado מקנה, אין שינוי לאחר הרפורמה שהייתה בספרד. השינוי הוא בשמות, במבנה תכנית הלימודים ובחלק מהתכנים, אולם אין זה משפיע בדיעבד על מעמדו וטיבו של התואר ההוא ולא על העוסקים במקצוע מכוחו.

25. גברת זליגר בחריצותה לא הסתפקה גם בדברים ברורים אלו, והמשיכה להקשות. ביום 8.1.2014, במענה לשאלתה האם ניתן להמשיך ללימודי מאסטר על בסיס התואר של העותר, משיב הדיקן שהאפשרות הזו קיימת:

"...the answer is yes. For the moment, our University is not offering any Master on Speech Therapy (we are working on this), but others Spanish Universities already do"

26. הנה כי כן, גברת זליגר הרבתה להקשות ולברר אצל דיקן החוג לפסיכולוגיה באוניברסיטת מאלגה בספרד בנוגע לתואר וללימודים באוניברסיטה – האם מדובר בתואר B.A.; האם מדובר בלימודי תעודה אוניברסיטאיים; כיצד רכש העותר את התואר שבידיו לפני פתיחת התכנית הנוכחית ללימודי קלינאות תקשורת; האם העותר יכול להמשיך ללימודי Master; ועל כולל השיב לה הדיקן תשובות ברורות שאינן יכולות להותיר עוד ספק כי התואר שבידי העותר הוא תואר אקדמי ראשון.

27. אגב, השאלה הפשוטה והחשובה הזו – **האם בידי העותר תואר אקדמי ראשון** – המתבקשת בהתאם לדרישת החוק, לא נשאלה.

כמסתבר (המשיבים לא טרחו לפרט את נימוקי מסקנתם), ההיגיון של המשיבים הוא זה: הואיל ולעותר אין תואר B.A. הרי שאין לו תואר אקדמי ראשון. המשיבים מתבססים על הנחה סמויה שרק תואר B.A. הוא תואר אקדמי ראשון. אולם למעשה, יכולים להיות תארים בעלי כינויים שונים שיהיו תארים אקדמיים ראשונים, על אף שהם אינם בעלי הכינוי B.A. מצב זה נכון היום, ונכון עוד יותר עוד לפני הצטרפות מדינות אירופאיות רבות לתהליך בולוניה כשמדינות אירופאיות רבות כינו את תואריהן הראשונים בכינויים אחרים כמו "Diplomado/ Diplomatura". בעוד שהעובדה שהייתה צריכה הוכחה (Factum probandum) היא שהתואר שבידי העותר הוא איננו אקדמי, הוכיחו המשיבים כי תוארו של העותר איננו תואר B.A. (עובדה שלא הייתה במחלוקת). **על בסיס הטעות הלוגית הזו מסרבים המשיבים להכיר בתואר של העותר, ומונעים ממנו לקבל תעודה לעסוק במקצועו כדין.**

28. העותר מבקש להפנות את בית המשפט גם לאישור רשמי שהתקבל מטעם המזכיר הראשי של אוניברסיטת מאלגה, המאשר כי התואר של העותר הוא תואר אקדמי, והוא חלק מן ההיצע האקדמי של אוניברסיטת מאלגה.

מכתב מטעם המזכיר הראשי של אוניברסיטת מאלגה (תרגום ומקור) מצורף כנספח כ"ג.

29. עוד מבקש העותר להפנות את בית המשפט לעובדה כי גם כיום, לאחר הרפורמה שבעקבות הסכמי בולוניה במערכת האקדמית בספרד, מתייחסות האוניברסיטאות בספרד לתואר של העותר (Diplomado) כאל תואר אקדמי ראשון המאפשר לבעליו להתחיל מייד בלימודי תואר שני בהפרעות תקשורת.

אינדיקציה זו חשובה גם בעיני המשיבים עצמם, כעולה בין היתר משאלתה המפורשת של גברת זליגר את הדיקן כנ"ל (פיסקה 25 לעיל). אם לא די בתשובתו הפשוטה והברורה של הדיקן, **מתכבד העותר לצרף לעיון בית המשפט דוגמאות של תנאי הרשמה באוניברסיטאות מכובדות בספרד לתואר שני בהפרעות שפה ודיבור, בהם תנאי הקבלה הוא במפורש "diplomado" או "Graduado"**. שני התארים המקבילים הללו, לפני ואחרי הסכמי בולוניה, הם תארים אקדמיים ראשונים המאפשרים למחזיקים בהם להמשיך לתואר שני באוניברסיטאות בספרד. גם העותר עצמו התקבל ללימודי תואר שני בספרד על סמך התואר שיש לו כיום.

הנה לדוגמה, לנוחות בית המשפט הנכבד, קישורים למבחר עמודים באתרי אינטרנט של אוניברסיטאות מכובדות בספרד (מדריד, ולנסיה, ברצלונה ועוד) המפרטים את תנאי הסף לקבלה ללימודי תואר שני בהפרעות שפה ודיבור:

http://www.uab.cat/web/postgrado/master-en-rehabilitacion-de-la-voz/informacion-general-1206597472083.html?param1-2452_es?param2-2008/

<http://www.avanzaentucarrera.com/curso/master-universitario-en-intervencion-logopedica/202842>

https://www.ucv.es/master_logopedia/

<http://www.isep.es/cursos/master-en-logopedia-educativa/>

<http://psicologia.ucm.es/intervencion-logopedica>

תדפיסי העמודים באתרי האינטרנט של האוניברסיטאות המפרטים את תנאי הקבלה

ללימודי תואר שני בהפרעות שפה ודיבור מצורפים כנספח כ"ד.

המונח 'אקדמי' אינו מוגדר בחוק

30. זה המקום להדגיש, למען הסר ספק, כי אין בחוק הגדרה למונח 'אקדמי'. המונח 'תואר אקדמי' מופיע בדברי חקיקה רבים. בחלקם המונח אינו מוגדר כלל (ראו למשל ס' 21 לחוק בית העצמאות, התשס"ט-2009), ובאחרים ישנה הפניה לחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958 (ראו למשל: ס' 16 לחוק איגודי ערים, תשט"ו-1955). בחוק המועצה להשכלה גבוהה נקבע כי **"המועצה רשאית להכיר בתואר אקדמי פלוני תואר מוכר, על יסוד כללים שנקבעו על ידיה להכרה בתארים"** (סעיף 22). סעיף 1 לכללי המועצה להשכלה גבוהה (תארים מוכרים), תשכ"ד-1964 קובע כי **"בתארים 'בוגר', 'אינג'ינר', 'מוסמך', 'מגיסטר', 'דוקטור' ו'פרופסור' ובתרגומים המקובלים לתארים אלה בשפות אחרות, עם כל הצירופים והקיצורים הנוהגים בהם, מכירה המועצה תואר אקדמי מוכר"**. ברבים ממילוני ספרדית-אנגלית, משמעות המילה "Diplomatura" היא בין היתר **"Bachelor"**. קרי, תארים ספרדיים יחשבו "תואר אקדמי מוכר" לפי כללי המל"ג.

31. חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות מגדיר את המונח כך (ס' 2 לחוק):

"תואר אקדמי" – כל אחד מאלה:

(1) תואר אקדמי מוכר כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה שניתן על ידי מוסד מוכר להשכלה גבוהה בישראל, וכן תואר שהוכר על ידי המועצה להשכלה גבוהה לפי סעיף 28א לאותו חוק;

(2) תואר אקדמי שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, והמנהל הכיר בו בהתאם להוראות סעיף 11(א); לעניין זה, "מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ" – לרבות מוסד בישראל שהוא שלוחה או סניף של מוסד להשכלה גבוהה הפועל מחוץ לישראל, וניתן לו רישיון כמשמעותו בסעיף 25ג לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

החוק איננו מגדיר אפוא מהו פירושו של המונח "אקדמי", שהרי הגדרת "תואר אקדמי" בסעיף מסתמכת על המילה "אקדמי". החוק גם אינו מגדיר מהו "מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ" (בניגוד למונח "מוסד מוכר להשכלה גבוהה" המוגדר כמוסד ישראלי שהוכר לפי חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958).

התוצאה היא כי בנוגע לתארים מחוץ לארץ, "תואר אקדמי" הוא "תואר אקדמי" שהמנהל הכיר בו, כלומר איננו מוגדר. במצב זה, ולאור החובה החוקתית לשמור על חופש העיסוק ולפגוע בו רק לפי הוראת חוק מפורשת, הפרשנות הנכונה והראויה של החוק היא שכל תואר שניתן על ידי בית ספר גבוה בחוץ לארץ עומד בתנאי הסף של "תואר אקדמי", ועל המשיבים לבחון אותו לגופו בהתאם לסעיף 11(ב) לחוק. קל-וחומר שתואר שניתן על ידי אוניברסיטה מוכרת ומכובדת כאוניברסיטת מאלגה בספרד עומד בתנאי הסף של "תואר אקדמי", ללא פקפק.

במצב דברים זה, החלטת המשיבים כי תואר שאינו נקרא "B.A." אינו תואר אקדמי איננה רק טעות לוגית חסרת בסיס עובדתי, אלא גם חסרת בסיס חוקי, שכן היא פוגעת בזכות לחופש עיסוק ללא הסמכה מפורשת, ואינה יכולה לעמוד.

החלטת המשיבים – ההיבטים המשפטיים

32. החלטת המשיבים מונעת מהעותר לקבל תעודה ולעבוד כדין במקצוע שאותו רכש בעמל רב בספרד ובו עבד במשך שבע שנים עד לעלייתו לישראל. על חשיבות העבודה לאדם אין צורך להרחיב, וכבר נאמר עליה בפסיקת בית המשפט כי "היא רכוש, החומרי והרוחני. היא הבסיס לסיפוקו ולהגשמת עצמו. חופש הבחירה שלו הם חיינו. כושרו לבחור לעצמו עיסוק הוא מקור חיותו וקניינו. הכשרתו היא האמצעי שבו יוכל להתחרות בשוק העבודה. מניעתו מעבודתו לתקופה מסוימת עשויה להוציא אותו כליל מחוג העבודה ולהביא להרס של שנות הכשרה רבות" (ע"א AES System Inc. 6601/96 נ' משה סער, נד (3) 850 (2000)).

העותר הוא עולה חדש, והפגיעה בו קשה שבעתיים. השתלבותו בתעסוקה ומציאת פרנסה היא האתגר המרכזי עבור עולים חדשים. כשנה ורבע חלפו מאז שפנה העותר, ופניותיו נדחו, ושוב נבחנו, ושוב נדחו, ונבחנו בשלישית, וברביעית עד שלבסוף חתמו המשיבים את דין בקשתו לשבט.

החלטה זו פגומה מיסודה, מכמה היבטים.

33. ראשית, החלטת המשיבים לוקה בכך שהיא מושתתת על תשתית עובדתית שגויה.

אין ספק כי המשיבים שאלו וחקרו ודרשו ובחנו היטב את המצב העובדתי, כנדרש מרשות מינהלית (אף כי ניתן היה לצפות שהדבר ייעשה מתחילה, ולא רק לאחר פניות חוזרות של העותר וב"כ, ובתוך פרקי זמן סבירים ולא במשך למעלה משנה). אולם החלטתם הסופית מושתתת על **חוסר הבנה של המצב העובדתי בנוגע לתארים אקדמיים בספרד בתקופה הרלוונטית**. החלטתם הסופית מושתתת על התשובות שהתקבלו מדבריו של דיקן החוג לפסיכולוגיה, אולם **דבריו ככל הנראה פורשו לא נכון, או למצער לא הובנו**.

בית המשפט מתבקש אפוא לבחון את התשתית העובדתית שעליה הסתמכה החלטת המשיבים – לפי הכתוב בה ולפי מסמכים נוספים שצורפו לעתירה זו – ולתקן את השגיאה.

34. **שנית, החלטת המשיבים לוקה בכך שהיא פוגעת בחופש העיסוק ללא בסיס חוקי.**

כך הרי קובע חוק-יסוד: חופש העיסוק –

"כל אזרח או תושב של המדינה זכאי לעסוק בכל עיסוק, מקצוע או משלח יד" (סעיף 3);
"כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את חופש העיסוק של כל אזרח או תושב" (סעיף 5);

וכן כי **"אין פוגעים בחופש העיסוק אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו" (סעיף 4).**

המשיבים נדרשים אפוא, מכוחו של חוק יסוד, לכבד את זכותו החוקתית של העותר לעיסוק. הקביעה כי תוארו של העותר איננו תואר אקדמי היא מגבלה על כניסה למקצוע, כלומר הגבלה על זכות היסוד לחופש העיסוק (בג"ץ 3930/94 **זוהדי ג'זמאוי נ' משרד הבריאות**, פ"ד מח (4) 778 (1994)). הם מחויבים להימנע מלפגוע בזכותו לעסוק במקצועו. הם רשאים למנוע ממנו לעסוק במקצועו רק במידה שהחוק מסמיכם לכך ומחייב זאת.

החוק מחייב תואר אקדמי ראשון. לעותר יש תואר אקדמי ראשון. החוק אינו מחייב שהתואר יכונה דווקא B.A., או בכינוי אחר. החלטת המשיבים התקבלה, לכאורה, על סמך תשובת הדיקן שהתואר שבו מחזיק העותר איננו B.A. העובדה שהתואר איננו מסוג B.A. היא אולי רלוונטית אך בוודאי שאיננה מספיקה. המשיבים הסתפקו באותה הנחה סמויה לפיה רק תואר B.A. הוא תואר אקדמי ראשון. כמובן, אין להנחה זו כל בסיס. אדרבה, דברי הדיקן בהתכתבות המתוארת לעיל מוכיחים את ההיפך. אין אפוא בסיס חוקי להחלטת המשיבים.

35. **שלישית, את סעיפי חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות יש לפרש לאור מטרת החוק**

ולאור חוק יסוד: חופש העיסוק.

ככל שמדובר בפגיעה בזכות חוקתית של העותר לעיסוק במקצועו, הלכה היא כי **שומה על המשיבים ליתן לחוק פרשנות שמצמצמת את ההגבלה על חופש העיסוק, כל עוד היא עולה בקנה אחד עם תכליתו של החוק.**

בית המשפט העליון הזכיר זאת למשיבים אך לאחרונה:

"סעיף 5 לחוק היסוד מורה כי 'כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את חופש העיסוק של כל אזרח או תושב'. מכוח חובה זו נדרש בית המשפט

להעדיף פרשנות הפוגעת במידה פחותה בחופש העיסוק [...] מן הראוי לפרש הגבלה על חופש העיסוק בצמצום ובאופן שיש בו כדי לשמור על הזכות ולא לסייגה מעבר למתחייב מדבר המחוקק ומתכלית החקיקה".

(ע"מ 2814/12 רודריגז נ' משרד הבריאות האגף לרישוי מקצועות רפואיים (פיסקה 11; ניתן ביום 9.7.13), ההדגשה הוספה; דנ"א 6407/01 ערוצי זהב נ' Tele Event Ltd, פ"ד נח(6) 54, 6 (2004)).

תכלית החוק, כזכור, היא "להסדיר את העיסוק במקצועות הבריאות כדי להבטיח רמה מקצועית הולמת של העוסקים בהם ולהגן על בריאות הציבור". התנאי הקבוע בחוק – תואר אקדמי ראשון – אכן נועד לשמור על הרמה המקצועית ההולמת, אולם אין כל עילה, וגם לא סמכות, לקבוע כי תואר שמכונה בשם שאיננו B.A. איננו תואר אקדמי. את המונח תואר אקדמי שומה על המשיבים לפרש בהרחבה, באופן שיאפשר לעותר ולשכמותו לעסוק במקצועם:

"לאור מעמדה וחשיבותה של הזכות לחופש עיסוק גם קודם לחוקי היסוד, יש להעדיף – במקום בו נתונה הוראה מסמיקה לפרשנויות שונות – את הפרשנות שתמזער את הפגיעה בחופש העיסוק"

(בג"ץ 2740/96 שניסי נ' המפקח על היהלומים, פ"ד נא(4) 481, 491 (1997)).

קל וחומר לחוק דנן, שנחקק לאחר חקיקת חוק יסוד: חופש העיסוק. כפי שנקבע גם בפרשת רודריגז הנ"ל, ישנה חובה ברורה לפרשו באופן המצמצם ככל הניתן את הפגיעה בחופש העיסוק.

36. יתר על כן, הוועדה המייעצת, האמונה על בחינת השכלתו של העותר אם היא עומדת בסטנדרט הישראלי, אמרה את דברה, כמתואר לעיל. תכלית החוק – הרמה המקצועית של המורשים לעסוק במקצוע – נשמרת ללא ספק. ההתקשות התמוהה של המשיבים לסווג את תוארו של העותר כתואר שאינו אקדמי איננה מבוססת לא על לשון החוק, לא על תכליתו, ובוודאי שלא על המצב העובדתי.

עוד יש לציין כי הצעת חוק שהוגשה לאחרונה ועברה קריאה ראשונה בכנסת קובעת הוראת שעה המבטלת את תנאי התואר האקדמי מן החוק, ומאפשרת לקבל תעודה בקלינאות תקשורת גם על סמך תואר מחוץ לארץ שאינו אקדמי. זאת מתוך הבנה שבאירופה (בעיקר בצרפת) המקצועות הללו נלמדים במוסדות שאינם אוניברסיטאיים, ומשרד הבריאות הכיר בכך שעליו לאפשר לעולים בעלי מקצועות אלו לעבוד בישראל. לא ברור מתי תעבור הצעת החוק (ולפיכך נאלץ העותר להגיש את עתירתו זו). אולם ברור לכל, והמשיבים מודים בכך במפורש (נספח כ' לעתירה), כי לאחר שתתקבל ההצעה שהמשיבים עצמם תומכים בה יוכל העותר ללא ספק לגשת למבחן המסמך כדי לקבל תעודה מן המשיבים.

לפיכך תמוה שבעתיים, מדוע מתעקשים כעת העותרים על פרשנות מחמירה הן עובדתית והן משפטית (ובלתי מבוססת), לגבי התואר של העותר.

סיכום

37. העותר עלה ארצה מספרד בשנת 2011, כשבדיו תואר בקלינאות תקשורת מהחוג לפסיכולוגיה באוניברסיטת מאלגה, לאחר שבע שנות עבודה רצופות במקצועו שם. להפתעתו, החליטו המשיבים שלא להכיר בתואר האקדמי שלו, ולמנוע ממנו לעסוק בישראל במקצועו כדיון. קשה להפריז במשמעות הפגיעה הזו בעותר. קשה לתאר במילים את גודל השבר של מי שוויתר על חיים מבטיחים בארצות הניכר ובהרפתאות את חייו ועתידו בישראל, והנה התברר כי חלומו התנפץ. מזה כשנה וחצי שמבקש העותר לקבל תעודה ולעבוד במקצועו, והמשיבים מסרבים. בינתיים מתפרנס העותר מעבודות דחק, זעיר פה זעיר שם, בשכר מינימום, עבודות הרחוקות ת"ק פרסה מכישוריו ומהכשרתו.

38. המשיבים מתבססים על ראייה אחת – ההתכתבות בין גברת זליגר, סגינתו של המשיב 2, ודיקן החוק לפסיכולוגיה באוניברסיטת מאלגה. **למרבה הצער, הם שוגים בהבנת דבריו של הדיקן, אף שברורים המה.** הדיקן שב ומסביר כי התואר של העותר הוא תואר אקדמי, איננו תואר תעודה מקצועי בלבד, הוא שווה ערך לתואר הניתן כיום לאחר יישום הסכמי בולוניה, לא היה שימוש בכינוי Bachelor לתארים ראשונים בספרד בעת ההיא, וכי התואר הזה מוכר לחלוטין לשם המשך לימודים לתואר שני.

המשיבים שוגים גם בהתעקשותם חסרת הבסיס החוקי על השוואה דווקא לכינוי Bachelor (ומעבר לצורך, אכן עיון בכל מילון ספרדי-אנגלי מלמד כי משמעות המילה Diplomado היא Bachelor). העותר המציא גם אישור רשמי מן האוניברסיטה, נוסף על ההתכתבות עם הדיקן, המאשר כי מדובר בתואר אקדמי. תנאי ההרשמה לתואר שני בקלינאות תקשורת של האוניברסיטאות המכובדות ביותר בספרד מתייחסים באופן שווה לתואר של העותר ולתואר הקיים כיום לאחר הסכמי בולוניה – שניהם תואר אקדמי ראשון המאפשר להמשיך לתואר שני. ומעבר לצורך, מבחינה מהותית הוועדה המייעצת אמרה את דברה, כי תוכן השכלתו של העותר עומד בסטנדרט הישראלי.

39. שומה על המשיבים לפרש את סעיפי החוק המסמיכים אותם להגביל את חופש העיסוק באופן שימצאם את הפגיעה הזו למינימום. בענייננו, המשיבים פועלים באופן הפוך – חרף הראיות הברורות מתעקשים לקבוע כי אין בידי העותר תואר אקדמי. כאמור לעיל, טענות העתירה מתבססות על התשתית וההנמקות שהגישו המשיבים לעותר על אודות הבסיס להחלטתם, והעותר שומר לעצמו זכות להוסיף ולטעון ככל שיתברר כי המשיבים התבססו על טענות או ראיות אחרות.

40. **לאור כל האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את העתירה ולהורות כזאת:**

- א. **כי החלטת המשיבים שלא להכיר בתוארו של העותר, ולדחות את בקשתו של העותר להיבחן בבחינת הרישוי הממשלתית בקלינאות תקשורת, בטלה.**
- ב. **כי על המשיבים להכיר בתוארו של העותר בהתאם לסעיף 11 לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, תשס"ח-2008.**
- ג. **כי על המשיבים לאפשר לעותר לגשת לבחינת הרישוי הממשלתית הקרובה בתחום השפה והדיבור.**

כן מתבקש בית המשפט להורות למשיבים לשלם לעותרים את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

לעתירה זו מצורף תצהירו של העותר, המעיד על העובדות המצוינות בה.

אריאל ארליך, עו"ד
ב"כ העותר

ירושלים
י"ח באב תשע"ד
14 באוגוסט 2014